

BARRIS!

Els barris de Sant Celoni

La riquesa d'un
barri molt divers

El barri Baix Montseny,
l'avinguda de la Pau i el
Sot de les granotes

Connectem
els barris

cup

SANT CELONI I LA BATLÒRIA

La riquesa de la diversitat

La zona que descrivim engloba en realitat tres grans nuclis ben diferents amb tres realitats també ben diferents: l'avinguda de la Pau (que inclou els carrers immediatament paral·lels o adjacents), el barri del Baix Montseny i el Sot de les granotes.

- av. Pau
- Baix Montseny
- Sot de les granotes

Si bé aquests tres nuclis estan estretament lligats geogràficament perquè es toquen i, per tant, comparteixen l'espai públic, la veritat és que presenten característiques molt diferenciades.

L'avinguda de la Pau

Fins a mitjans dels anys 60 l'avinguda de la Pau era l'antic camí de Palau i servia sobretot per desplaçar-se fins a la indústria PRF (l'actual Aunde) i la seva colònia. Va rebre el nom d'avinguda de la Pau per la campanya que el règim franquista va fer arreu del país l'any 1964 per commemorar el 25è aniversari del final de la guerra civil sota el lema "25 años de Paz".

L'avinguda de la Pau és la part del barri que concentra més diversitat de població estrangera

	Av. Pau	Baix Montseny	Sot de les granotes	Total Sant Celoni i la Batllòria
Nacionalitat espanyola	1.337 (85,2%)	1.318 (90,1%)	280 (96,2%)	16.049 (89,1%)
Altres	233 (14,8%)	145 (9,9%)	11 (3,8%)	1.959 (10,9%)

Repte 1. Humanitzem l'avinguda de la Pau

Si l'espai públic és un dels elements imprescindibles per a una bona qualitat de vida i per tenir un poble viu i cohesionat, és molt necessari definir-ne molt clarament els usos tenint en compte totes les necessitats (infants, joves, diversitat funcional, gent gran). Cal definir l'espai de l'avinguda de la Pau, que avui es limita a ser una zona d'aparcament i una via de connexió amb Palautordera, intransitable -en alguns trams- per persones amb mobilitat reduïda. Cal reflexionar sobre com transformar-la (reubicant, eventualment, les zones d'aparcament) perquè esdevingui una via per a tothom, on es pugui passejar a peu, circular-hi amb bicicleta i jugar-hi còmodament.

La plaça del Cardenal Cisneros o plaça d'en Quico Sabaté

El nom de la plaça té un origen ben cruel. El règim franquista va voler agrair a Sant Celoni la mort en combat del guerriller Quico Sabaté -per part del delegat sindical Abel Rocha- construint-hi habitatges sindicals econòmics. Els pisos del Sindicat, com s'anomenen popularment, es van inaugurar el 1970, amb el nom de Grupo Cardenal Cisneros, tot i que també se'ls coneixia com a pisos d'en Sabaté. Abel Rocha va rebre la Encomienda de la orden de Cisneros el 1960 per la mort en combat del guerriller antifranquista.

Els pisos estaven destinats a la població obrera i l'empresa de Can Pàmies es va presentar a la promoció per facilitar que els seus treballadors hi poguessin accedir ajudant-los amb l'entrada. Els pisos eren de lloguer amb opció de compra a 50 anys: s'entregava una paga i senyal (la pagava Can Pàmies), i després les famílies assumien un lloguer de 225 pessetes al mes. En aquell moment, els sous dels obrers de Can Pàmies eren d'unes 1.200 pessetes.

L'avinguda de la Pau i, particularment, la plaça Cardenal Cisneros és una zona amb una elevada proporció de població d'edat avançada. La particularitat d'aquesta plaça és que consta d'edificis alts sense ascensor, cosa que dificulta la vida de molts dels seus veïns.

L'edat dels veïns

	Av. Pau	Baix Montseny	Sot de les granotes	Total Sant Celoni i la Batllòria
Menys de 65 anys	1.307 (83,2%)	1.239 (84,7%)	256 (88,0%)	14.900 (82,7%)
Entre 65-80 anys	165 (10,5%)	169 (11,6%)	27 (9,3%)	2.188 (12,2%)
Més de 80 anys	98 (6,2%)	55 (3,8%)	8 (2,7%)	920 (5,1%)

L'edat dels veïns a l'avinguda de la Pau

	Plaça Cardenal Cisneros	Blocs final av. Pau	Bloc darrere Cardenal Cisneros	Av. Pau central	Total
Menys de 65	239 (85,1%)	219 (83,3%)	83 (78,3%)	76 (100,0%)	617 (85,0%)
65 – 80 anys	18 (6,4%)	33 (12,5%)	15 (14,2%)	0	66 (9,1%)
Més de 80	24 (8,5%)	11 (4,2%)	8 (7,5%)	0	43 (5,9%)
Total	281	263	106	76	726

Repte 2. Millorem la qualitat de vida de la gent gran

L'envelliment de la població serà un dels grans reptes que haurà d'afrontar el poble en el futur. La plaça del Cardenal Cisneros és un cas ben particular d'aquesta problemàtica, ja que concentra una elevada proporció de població envellida en una zona d'edificis alts sense ascensor. Si bé la instal·lació d'ascensors és responsabilitat de les comunitats de veïns, hi ha precedents a Catalunya en què s'han aconseguit sinergies entre veïns, ajuntaments i Generalitat per a la instal·lació d'ascensors exteriors.

Així, l'Ajuntament hauria d'oferir assessorament per millorar l'estat dels edificis que concentren una major proporció de gent gran i, de retruc, la qualitat de vida dels seus veïns.

El Sax Sala és ara mateix l'equipament més important d'aquesta part del barri. El parc infantil i la pista poliesportiva del costat donen aire i vida en aquesta zona tan transitada per vehicles. La funció de l'escola d'adults dins del barri és una qüestió que no podem deixar de banda.

Repte 3. Eduquem al carrer

És necessari trobar un espai que els infants i joves del barri es puguin sentir seu per fer-hi activitats d'oci i lleure. Obrir una aula al Sax Sala amb un educador seria una possibilitat. La figura d'aquest educador, alhora, podria mediar i capgirar possibles conflictes que poden sorgir entre el veïnat.

Vista del Sax Sala l'1 d'octubre del 2017

Repte 4. La neteja del barri

La brutícia a molts indrets del barri posa de manifest les mancances del servei municipal corresponent, però també és una mostra de l'incivisme dels habitants i transeünts. Racionalitzar la ubicació dels punts de recollida, revisar la freqüència dels equips de neteja, incloure-hi els solars buits, controlar les deposicions dels gossos, són passos que han d'acompanyar una campanya de sensibilització de tota la població.

Manoli Gallardo i Antònia Montal

Treballadores del Sax Sala i veïnes del barri Baix Montseny

"Seria molt interessant que hi hagués un tècnic de Barris", Antònia Montal

Què us agrada del barri?

Totes dues: és un barri molt pràctic, hi ha de tot i molt comerç. Abans era més insegur, ara és una zona molt tranquil·la. Som molt a prop del centre i de l'estació. A més hi ha molt aparcament.

Creieu que fan falta més equipaments al barri?

Totes dues: farien falta més espais d'activitat física per a gent gran, pipicans i bancs per seure, sobretot a la zona de l'Aunde.

Amb els anys el barri ha canviat molt.

Creieu que han estat canvis negatius?

Totes dues: hi ha quatre aspectes que han canviat i no són gaire positius. Un és la sensació de pertinença al barri, que ara és molt diferent, abans amb l'associació de veïns hi havia més cohesió, arribava a molta gent. Un altre és que la majoria de gent nova que hi ha vingut a viure no s'ha vinculat plenament al barri i això ha fet créixer la sensació de barri dormitori. Un tercer són les construccions inacabades que acaben essent un niu de porqueria (com al carrer Empor-

dà), i finalment la degradació de moltes zones que no s'arreglen i dona molta sensació de deixadesa (alguns antics comerços de l'avinguda de la Pau).

Quina solució imagineu per al barri?

Antònia: potenciar l'associació de veïns, fer plans participatius, dinamitzar el barri, contactar amb gent representativa del barri. Cal un projecte així perquè la gent ha de saber com participar i on participar, a la gent li agrada sentir-se que participa d'alguna cosa. Un tècnic de Barris seria una bona figura a integrar, faria de corretja de transmissió entre l'Ajuntament i els barris.

El Sax Sala va ser un bon revulsiu?

Antònia: a l'inici no, el local de l'Associació de Veïns Baix Montseny era a dins i amb la inauguració de l'escola va desaparèixer. Però quan es va construir el Sax Sala es va pactar que l'associació podria fer servir sempre un espai i guardar-hi la documentació. I així ha sigut.

Totes dues: caldria arreglar bé el parc del Sax Sala, reformar el fossat de davant, per fer-hi una àrea similar a la de la biblioteca i que fos un espai cultural per al barri.

Com es va viure l'1 d'octubre al barri?

Totes dues: es va recuperar la sensació de barri de forma puntual, va ser molt il·lusionador.

Més entrevistes al dossier gran: Cati Pagès, Rafa Rocha, Miguel Vega, Fulgencio Peña, Toni Armengol

(<http://santceloni.cup.cat/barris-de-sant-celoni>).

El Baix Montseny

El barri Baix Montseny acull sobretot cases unifamiliars entre mitgeres, tot i que també n'hi ha moltes de plurifamiliars. És un barri obrer i molt tranquil que, curiosament, acull dos centres de pregària –l'oratori Bilali i l'església evangèlica- i pràcticament cap zona verda.

L'Associació de Veïns, que tenia la seu a l'antic Sax Sala, fa uns quants anys que va deixar d'existir. Es va engegar als anys 80 i va tenir Juan Jiménez com a primera president en un moment en què hi havia múltiples reptes per dignificar el barri, com l'asfaltatge de carrers, l'enllumenat i el mobiliari urbà. Amb el temps va acabar centrant-se sobretot en la festa del barri.

Repte 5. Connectem el barri amb la resta del poble

Un barri tan heterogeni i viu com el Baix Montseny se sent sovint molt allunyat del centre del poble, tant pel que fa a actes culturals com a cura de l'espai públic. És necessari crear els espais que convingui per donar vida al barri i que pugui ser un punt d'atracció per a la resta del poble.

Juan Jiménez

Fundador i primer president de l'Associació de Veïns Baix Montseny

«Cal un mecanisme per recollir l'opinió del veïnat i implicar-lo amb el barri»

Quan vas venir a Sant Celoni?

Vam venir de Granada el 1972, els pares i sis fills. Vam començar a treballar a la PRF el pare i els tres fills grans. Quan em vaig casar vaig anar a viure als pisos del Sindicat. Vaig comprar el pis el 1977 i ens hi vam instal·lar el 1979.

Quan comença la teva activitat sindical i política?

A la PRF vaig entrar al comitè d'empresa, a través de Comissions Obreres (CCOO). De CCOO al PSUC va ser una evolució natural. Vaig ser regidor a l'Ajuntament del 1984 al 1987, en substitució de Jaume Martori.

Com va crear l'Associació de Veïns Baix Montseny?

L'Associació de Veïns va néixer de l'escissió de l'Associació de Veïns de Sant Celoni. Les lluites principals estaven relacionades amb la urbanització del barri:

asfaltatge, enllumenat, mobiliari urbà. Només estava asfaltada l'avinguda de la Pau i el carrer Montserrat. A la plaça Cardenal Cisneros vam haver de batallar perquè els cotxes no hi entressin. Vam aconseguir que es remodelés, perquè inicialment hi havia unes voreres a tot el perímetre, un carrer per als cotxes i un parterre interior amb un petit estany.

Organitzàvem cursets de guitarra, d'ordinadors, activitats per a la canalla i per als avis...

Les festes unien la gent però, de mica en mica, van anar agafant un relleu que ens consumia moltes energies, i si això al començament no era problema, a la llarga, quan va minvar el nombre de persones compromeses, es van convertir en una rèmora que podem dir que van acabar matant les associacions de veïns.

Quins reptes té el barri avui?

La neteja. També hi ha la descurança general, falta d'agilitat a l'hora d'arreglar els desperfectes de voreres, bancs, etc. També és un problema el trapicheo de drogues. Caldria establir algun sistema, amb educadors o agents cívics, per desterrar actituds. Al Sot de les Granotes cal fer alguna cosa amb les promocions de pisos inacabades, no podem deixar que s'eternitzi.

S'hauria d'establir algun mecanisme per copsar l'opinió de la gent que hi viu, així com posar en marxa iniciatives que estimulin la implicació del veïnat.

Martí Òdena

Comerciant a l'av. Pau

«Cal fer més activitats del poble al barri»

Quan vas venir al barri?

Vam obrir la botiga el 1972. Hi havia molta activitat comercial llavors, era un barri molt dinàmic.

Què trobes a faltar al barri?

Que el servei de neteja dels carrers sigui més eficaç. Ara mateix és molt pobre, les voreres estan molt brutes. Crec que el personal que hi treballa no acaba de fer bé la seva feina moltes vegades. [Segons l'Ajuntament, el barri es neteja dos cops a la setmana de forma manual i un cop amb màquina.]

Creus que les associacions de comerciants o veïns s'haurien de reactivar?

L'associació de veïns, quan funcionava, acabava organitzant les festes i poca cosa més. Si se li veiés alguna altra utilitat podria ser interessant, però per fer només festes no cal. Pel que fa als botiguers, ens havíem unit per penjar els llums de Nadal, però va ser una època. Aniria bé que es fessin més activitats del poble en aquest barri, per motivar la gent a venir fins aquí.

Francesc Oms

Comerciant a l'av. Pau

«Molta gent de pas para a comprar a l'avinguda de la Pau»

Quan vas venir a viure al barri i què t'agrada?

Als 12 anys, ara en fa 42. M'agrada que sigui un barri obrer, hi ha molt moviment, gent treballadora, senzilla.

Tens sensació de comoditat? I de seguretat?

És un barri realment molt còmode, tens molts serveis a prop. Últimament potser no gaire, de vegades hi ha algun conflicte al carrer.

Creus fan falta més equipaments?

Hi ha terrenys buits on es podrien construir pipicans, per exemple. Els terrenys de l'Aunde o un solar del carrer Montserrat podrien servir de pàrquing també.

Què creus que motiva gent d'altres zones a venir aquí?

El comerç i els serveis. A la meva botiga, per exemple, un 30% de la clientela és de fora de Sant Celoni. És un barri molt de pas, sobretot l'avinguda de la Pau, sempre hi ha moviment i la gent hi para a comprar.

Mercè Ortega veïna de la plaça Cardenal Cisneros des de l'inici **«Sort en tenim dels nouvinguts, que tenen canalla i re- joveneixen el barri»**

Quan vas arribar a Sant Celoni?

Vaig arribar procedent de Torrox el 1952. D'aquella població malaguenya en va venir molta gent, se'n va anar formant una bona colònia a Sant Celoni. Nosaltres vam venir en vaixell: tardàvem tres dies de Màlaga a Barcelona. Vam sol·licitar un pis del Sindicat quan s'estava construint, però van passar uns anys fins que ens hi vam instal·lar, que va ser l'any 1971. Hi hem fet moltes reformes. Exteriorment eren d'obra vista molt dolenta, que deixava passar la humitat, i ADIGSA els va haver de revestir amb plaques aïllants.

Com era el barri?

Els blocs de la plaça Cardenal Cisneros, els del Sindicat om dèiem nosaltres, van ser juntament amb els de la Caixa els primers que es van fer al barri. Poc després ja es van construir els de la bòvila, a l'entrada de l'Avinguda de la Pau. Fins a la PRF tot eren camps, només hi havia la casa d'en Gómez, el pintor, i ja no diguem el Pla de Palau, que era buit. Cap al Sot de les Granotes

tampoc no estava construït, llevat de les quatre cases que hi havia primitivament. I cap al poble, la vaqueria de cal Cavaller, la fàbrica de can Sala i el magatzem d'en Sibina i can Payà.

Com es viu al barri?

Aquí hi visc molt bé. Abans ens coneixíem tots. Ara no. A la meua escala sóc l'única que hi visc des del començament. En general utilitzo els comerços del barri. Quan vaig al poble –així ho diem els d'aquí– és perquè hi tinc la família o per a distreure'm, però si volgués podria fer vida totalment aquí. Hi ha estanc, farmàcia, forn de pa, dentista, perruqueries... de tot.

La gent és força pacífica, hi ha excepcions, però com a tot arreu. Sí que hi havia molt de soroll, sobretot de canalla a l'estiu, però s'ha aconseguit que a partir de les 11 quarts de dotze hi hagi silenci. I sort en tenim dels nouvinguts, que tenen canalla i rejuveneixen el barri.

Es cuida l'entorn?

La plaça està molt deixada. Va caure un pi i amb la caiguda va arrencar tot el paviment. Fa temps, però encara no s'ha arreglat. El jardí d'entrada a la plaça havia fet molt de goig, però ara s'ha convertit en un pixador de gossos. La gent no respecta que la plaça sigui de vianants, i hi entren amb cotxes.

Carles Ferrer Veí del barri Baix Montseny

«El Sax Sala hauria de tenir una aula oberta amb un educador perquè infants i joves hi poguessin treballar i jugar»

Quan vas venir a viure al barri?

El 1981, quan em vaig casar. M'agrada perquè és un barri molt tranquil i còmode per viure-hi. Ens hi sentim molt bé, molt segurs.

Amb els anys el barri deu haver canviat, són canvis positius?

Ha canviat moltíssim, sobretot l'ambient, és molt diferent de com era abans. Però s'hi continua vivint bé. Potser destacaria que hi ha més soroll perquè hi passen més cotxes.

Què en penses dels equipaments del barri?

Seria molt interessant que el Sax Sala pogués ser un punt de trobada per als veïns, que tingués una sala per fer-hi sopars, per exemple. I que la mesquita s'obris de tant en tant per visitar-la.

Quines necessitats creus que tenen els infants i joves del barri?

Sovint penso que els infants i joves haurien de tenir accés a alguna mena d'aula oberta, un espai on sentir-se acollits i poder fer feines de l'escola. El Sax Sala seria un bon lloc. Que hi hagués una or-

ganització des del barri ho facilitaria, per acollir, sobretot, els fills de famílies novvingudes. Per ells seria una molt bona solució per integrar-se al barri i també a l'escola, perquè se sentrien recolzats en les tasques acadèmiques.

Com recordes l'1 d'octubre del 2017?

Vaig passar-lo al Sax Sala, tot el dia. Va ser una jornada molt intensa!

El Sot de les granotes

El boom immobiliari de la primera dècada del segle XX va impulsar-ne la urbanització amb un pla parcial que, quan s'acabi d'executar, preveu un total de 573 habitatges, que suposen per al barri un increment d'entre 1.500 i 2.000 habitants. La crisi econòmica de fa deu anys en va aturar el procés, cosa que es pot veure amb les construccions a mig fer.

Els edificis previs són el bloc d'habitatges socials del carrer Lluís Companys, alguns habitatges unifamiliars i alguna petita nau. El gimnàs del Sot de les granotes és l'equipament que porta més fent cap a aquesta part del barri, tot i que només de pas.

Repte 6. Trobem una solució per als blocs de pisos a mig construir

Des de fa 10 anys nombroses promocions estan paralitzades amb diferents nivells de construcció, algunes només amb l'estructura, altres amb els tancaments exteriors, tant al Sot de les Granotes com al Baix Montseny. Esbrinar el perquè de cada cas, els propietaris actuals, la capacitat real dels promotors per tirar-les endavant, és un primer pas cap a una política que impulsi la seva represa i posada al servei de la comunitat. La falta de pisos públics i de lloguer en general a Sant Celoni i la Batllòria és un element a tenir en compte a l'hora de trobar solucions per a aquests edificis.

Repte 7. Sanegem els solars buits i posem-los a disposició del barri

Els nombrosos solars buits, sobretot al Sot de les Granotes, són un factor que impedeix la consolidació del barri. Cal rescatar-los de la situació d'abandonament actual i posar-los interinament a disposició de la comunitat mentre no siguin construïts, mitjançant un conveni amb els seus propietaris.

Sifa Ademović Suljić Veïna del Sot de les granotes

«Tenia molta por, però l'1 d'Octubre el vaig passar al Sax Sala»

Quan vas venir a viure al barri?

El 1994 vaig fugir de Bòsnia per la guerra i vaig anar a Vitòria. L'any següent vaig arribar a Sant Celoni, on he viscut des de llavors. El 2000 vaig optar a un pis de protecció oficial al carrer Lluís Companys i hi visc amb els meus fills.

Què t'agrada del barri?

És una zona molt tranquil·la. A sota el pis hi ha dos bars però en aquests moments són llocs molt tranquils. En altres moments han generat més enrenou.

Tens sensació de comoditat al barri? I de seguretat?

És un barri molt ben connectat i segur. La relació amb els veïns és molt bona.

Amb els anys el barri ha canviat molt. Creus que han estat canvis negatius?

No! La gent que hi viu és molt pacífica.

Quina paraula defineix el barri per tu?

Ostres, no sé quina dir, però el que sí que sé és que no m'agrada que en diguin **edifici de l'ONU** o dels **negritos** del lloc on visc.

Com recordes l'1 d'octubre del 2017?

Jo no podia votar perquè no tinc la nacionalitat. De totes maneres, després de

viure la guerra a Bòsnia em vaig jurar que no votaria mai més.

Comparteixo el desig català de poder decidir. Votar l'1-O era un dret legítim. És increïble la reacció de l'estat espanyol. Per això vaig estar al Sax Sala donant-li suport.

No em puc treure de sobre el pànic de la guerra, per això em feia tanta por el que pogués passar a partir de l'1-O. A Bòsnia va passar una cosa similar el 1983, i el 1992 va esclatar la guerra. La guerra ho destrueix tot, la família, tot. No en queda res. L'1-O la meva mare, per telèfon, em deia: "Com vols que t'estimin a tu si no s'estimen els seus?".

Caldria que els partits, aquí, anessin units a totes. I que hi hagués un pacte.

Bakebba Jikineh Jawara

Portaveu de la mesquita Bilali i veí del Sot de les granotes

«La solidaritat rebuda amb les pintades racistes del 17-A ens va reconfortar»

Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

La construcció inacabada. M'incomoda el bloc que està sense acabar per la imatge i la perillositat que representa.

Vas molt al centre del poble?

A fer gestions concretes. Quan l'associació Grimm [entitat que agrupa nouvinguts] estava activa anava a la Coordinadora d'Entitats Solidàries, però ara fa sis anys que no fan res. Havíem preparat projectes molt interessants amb l'Ajuntament per fer pous d'aigua, molins de gra, horts i centres de salut a Gàmbia i el Senegal [fins al 2010].

Quan vas arribar a Sant Celoni?

Sóc de Gàmbia i fa 32 anys que visc aquí. Visc al bloc blanc del carrer Lluís Companys des del 1997, quan vaig guanyar el pis de protecció oficial. Abans havia viscut a Can Pàmies, a Mosqueroles i al c. Balmes. Vaig venir al barri per la facilitat que hi havia per trobar pis.

Hi ha problemes de convivència?

No hi ha cap problema de convivència. Al meu bloc tothom està tranquil, tothom es porta bé amb tothom. L'incident amb la pintada racista de l'agost del 2017 a la mesquita, després dels atemptats de Barcelona, ens va preocupar, però en veure tants celonins venint a pintar la paret ens vam sentir molt recolzats.

Quines necessitats creus que tenen els infants i joves del barri?

Necessiten un local amb gent que parli amb els joves i nens. Algú els ha d'educar, ja que els pares potser no ho fan.

Com vas viure l'1-0 al barri?

El vaig viure a prop de l'Ateneu. Vaig intentar votar al Sax Sala, però hi havia molta cua, després vaig intentar-ho a l'Ateneu, també hi havia molta cua. A la tarda La Guàrdia Civil va entrar pel carrer Santa Rosa en direcció contrària, va aparcar davant del locutori i vam sortir a veure l'espectacle. Mai hauríem pensat que això passaria aquí, ho vam comparar amb situacions de l'Àfrica.

Samuel Penalva i Segarra Pastor de l'Església Evangèlica

«El barri ha de promoure activitats culturals i lúdiques sanes»

Com vas venir a parar al barri?

Visc al centre i sóc pastor de l'església evangèlica, que des del 2000 està situada al carrer Doctor Barri, 18.

Què et va agradar del barri?

Del barri em va agradar que era un lloc tranquil, discret i accessible, amb expectatives de créixer, situat molt a prop de l'estació i les vies de comunicació de Sant Celoni. Els preus dels habitatges encara eren accessibles i buscàvem una seu fixa per instal·lar-hi l'església.

Tens sensació de comoditat? I de seguretat?

Aquest barri té un tarannà residencial. Hi ha pocs comerços, que pràcticament es concentren a l'avinguda de la Pau, i en aquest sentit és poc còmode. Pel que fa al tema seguretat, mai hem tingut cap problema, i em sento segur.

Creus que fan falta més equipaments per a nens i nenes, joves i adults?

N'hi podria haver més. El Sax Sala i el Sot de les Granotes porten gent de pas. Hi ha estructures com la fàbrica Aunde i magatzems de fustes que són espais que no aporten gaire vida al barri. Se'n podria treure més profit per a la comunitat.

Quines necessitats tenen els infants i joves del barri?

Espais i dinamització. No m'agradaria que els joves coneguessin el barri només

perquè hi ha un local on es pot fumar cànnabis, sinó com un barri impulsor d'activitats culturals i lúdiques sanes.

Si hi ha hagut canvis negatius al barri, quins són?

Els habitatges inacabats o que no s'han venut ha frenat el dinamisme del barri. No sé si està a la mà de la gent. Potser l'AV podria fer-hi alguna cosa, però malauradament l'activisme social s'ha frenat.

Hi ha problemes de convivència?

No n'he detectat. Fins i tot, i tenint en compte que al barri hi ha diferents comunitats religioses, hem convidat l'ajuntament a promoure una taula de diàleg que permeti un coneixement més intens de totes les sensibilitats espirituals. Però no hem tingut resposta.

BARRIS!

Els barris de Sant Celoni

*Connectem
els barris*

Consulta el dossier complet sobre l'avinguda de la Pau,
el barri del Baix Montseny i el Sot de les granotes a

<http://santceloni.cup.cat/barris-de-sant-celoni>